

גורלו של מר

כהן

מחזה מקורי מאת רענן פז ואמיר ירושלמי

כל הזכויות שמורות לרענן פז ואמיר ירושלמי ©

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר, כל חלק שהוא מהמחזה גורלו של מר כהן. כמו כן, אין לעשות שימוש מסחרי כלשהו בתכני המחזה, בהגדרתו לעיל, בכולו או בחלקים ממנו, אלא אך ורק לאחר קבלת רשות מפורשת בכתב מהמחזאים אמיר ירושלמי ורענן פז.

סיפור המחזה:

לאחר עשרות שנים של מלחמה בין הקרקזים לַפְּרוֹסְרִים הסכימו הצדדים להניח את המחלוקת מאחור ולשבת לשיחות שלום. במהלך השיחות מתברר שבמאזן הכוחות הקרקזים הרגו לברוסרים אזרח אחד יותר ואלו דורשים השוואה אחרת אין הסכם.

נשיא הקרקזים, הנשיא חצי-אל, מכריז על הגרלה בה יעלה שמו של האזרח שייתן את חייו למען הסכם השלום. מכיוון שקרקזיה היא מדינה הדוגלת בערכי הדמוקרטיה נקבע כי רק אם יסכים האזרח מרצונו החופשי והדמוקרטי לתת את נפשו אז יוצא להורג. וכך במרכז המחזה עומדת דמותו של גדליה כהן, האזרח הקטן ששמו עלה בגורל וכעת צריך לבחור האם למות למען השלום או פשוט לחיות.

המחזה הוצג לראשונה בפסטיבל צו קריאה 2016 בתיאטרון צוותא בשם 'גדליה גיבור קרקזיה'. באוקטובר 2021 עלה בהפקת תיאטרון הנגב בשם 'גורלו של מר כהן'.

צמד המחזאים מבקש להבהיר כי המחזה הוא פרי דמיונם הפרוע וכל קשר בין השחיתות בממשלת קרקזיה להתרחשויות בממשלת ישראל של ימינו הינו מקרי בהחלט! לגמרי בהחלט!

המקום:

קרקזיה

הזמן:

הווה

הדמויות:

גדליה כהן - גיבור המחזה, שיפוצניק שכל חייו לא עשה רע לאיש.

תקווה כהן – אשתו של גדליה, מנקה במשרדים.

שירה כהן – ביתם של גדליה ותקווה, סטודנטית למשפטים, גרה בחו"ל.

הנשיא חציאל – נשיא הקרקזים.

שר הביטחון – שר בממשלת קרקזיה.

גרגורי - שומר הראש של הנשיא חציאל (שמו גרגורי אבל הנשיא חציאל קורא לו גרגורי)

מורן אברמוביץ' – מנחת תכנית אירוח בטלוויזיה.

דמויות נוספות: קריין, כתב שטח, פנטומימאי, מפגינים, הקהל

מערכה ראשונה

תמונה ראשונה

כתב: תודה שחזרתם אלינו, כאן "בקיפ שלום". לאחר עשרות שנים של מלחמה הסכימו שני הצדדים להניח את המחלוקות מאחור ולשבת לשיחות שלום. נשיא הקרקזים ונשיא הברוסרים מייד יכנסו לחדר הישיבות ויחלו בהליך השיחות. השיחות האלה מובאות אליכם בחסות קרנץ' – חטיף הבוטנים, על קרנץ' לא נלחמים, פשוט קונים. מסמנים באוזניים שהנשיאים נכנסים כעת לחדר והנה הם עומדים אחד מול השני. אנו ממתנינים ללחיצת היד המסורתית. האם תהיה לחיצה...? מי יושיט את ידו לשלום ראשון, מי זה יהיה? האווירה מאד מתוחה פה. הנה תזוזה מכיוון הנשיא הברוסרי... לא, הוא מגרד באף... טוב, מדובר ברגע היסטורי... המתח בשיא. אני רואה את שני הנשיאים ביחד מושיטים את ידיהם, והנה היד עולה למעלה ויש לנו... סטירה! סנסציה! הנשיא הברוסרי סטר לנשיא שלנו... כן, אני חוזר, סטירה! מדובר בסטירה עם כל כף היד. זאת לא סטירה עם גב היד. זאת סטירה שמשאירה לנו מקום לשינוי, אפשר לומר שזאת סטירה של תקווה... רגע, שימו לב מה קורה פה... הנשיא שלנו לא נשאר חייב... והוא... מחזיר סטירה... והפעם, עם ארבע אצבעות על הלחי. כן, אני חוזר, מדובר בארבע אצבעות... אם כן לא כל כף היד נגעה בלחי. זאת אכן סטירה רצינית, אבל עם אופציה להתנצלות... והנה הצוות בא להפריד ביניהם... בעוד הם מקללים זה את זה...

(השידור נקטע במעבר חד אל כתבת הבידור מורן אברמוביץ' שמדווחת על אירוע חדשותי מסעיר. זהו חלום של גדליה)

מורן: אנו קוטעים את שידור שיחות השלום, מטורף השתלט על בית הנבחרים בקייפ שלום ומאיים לפוצץ את כל חברי הממשל. סקר שעשינו מראה כי שמונים אחוז מהעם אמרו שזה מאוד יפגע בהם אם חברי הממשל ימותו... רגע, רק רגע... אני שומעת איזה רעש... זה טנק, זה מסוק, לא זה גדליה! אזרחים אפשר להירגע גדליה בשטח! איזה מתח!

שיר - גדליה גיבור קרקזיה

בית א':
בכל בעיה
בכל סכנה
תמיד הוא מגיע
מוכן לפעולה

כשכולם ישנים
הוא נלחם ברעים
זה גדליה

בית ב':
עוזר לזקנות
את הכביש לחצות
לצד השוטרים
הוא מפחיד כנופיות
מציל חתולים
שנתקעו על עצים
זה גדליה

פזמון:
זה הוא האיש
הוא החלום
הגיבור הכול יכול
הוא מציל האומה
הוא ימנע מלחמה
הוא האחד
נשיר לו לעד

בית ג':
אותי הוא הציל
במבצע ביעור חמץ
קפץ על רימון
בלי למצמץ
הוא שש אלי קרב
ואני אחריו
זה גדליה

פזמון:
זה הוא האיש
הוא החלום
הגיבור הכול יכול
הוא מציל האומה
הוא ימנע מלחמה
הוא האחד

**נשיר לו
גדליה, גדליה, גדליה...**

ההמון: גדליה גדליה גדליה...

(הקולות הופכים להד ואנו מבינים כי היה זה חלום, גדליה שוכב ומעליו עומדת תקווה קוראת בשמו ומנסה להעיר אותו)

גדליה: (ממלמל מתוך שינה) אין צורך חברים אני רק עושה את העבודה שלי

תקווה: גדליה... גדליה... גדליה... גדליה קום!

גדליה: מה קרה מלחמה?

תקווה: הוא פה

גדליה: מי?

תקווה: נשיא המדינה מי

גדליה: הנשיא?

תקווה: העכבר!

גדליה: בסדר, בסדר, אטפל בזה. תקווה, את לא מבינה איזה חלום היה לי...

תקווה: גם לי היה חלום

גדליה: איזה חלום?

תקווה: שאתה תופס את העכבר...

גדליה: הייתי בבית הנבחרים, נעמדתי ככה, הצלתי את כולם, שרו לי שירי הלל, עפתי באוויר

תקווה: אז תנחת. טוב אני צריכה לצאת לשוק, נגמר לי המזומן יש עליך כסף?

גדליה: אהה לא...

תקווה: אתמול היית אצל מישהו

גדליה: כן אבל לא היה לו כסף, אשתו חולה...

תקווה: ואשתך? די גדליה, כמה עוד אפשר לחיות על מינוסים, הלוואות. כל פעם יש סיפור חדש ובסוף לא רואים כסף.

גדליה: אתמול עשיתי סיבוב שמתי מגנטים על כל דלת בשכונה.

תקווה: זה לא מספיק

גדליה: אני מנסה, נו...

תקווה: תפסיק להוציא חשבונות על כל עבודה, תעשה כמו כולם, אפשר גם שחור מדי פעם...

גדליה: שחור זה טוב, תעשי לי עם אחד סוכר

תקווה: די גדליה

גדליה: אני לא גונב כסף מהמדינה.

תקווה: אז מה אתה מציע לעשות?

גדליה: לא יודע... נמכור את האוטו

תקווה: נמכור את האוטו? נצטרך לשלם למישהו כדי שייקח את הגרוטאה הזאת מאתנו.

גדליה: את מגזימה

תקווה: מגזימה? כל פעם שאני חושבת לקנות בגד חדש אני מוותרת, אולי חודש הבא יהיה יותר טוב ומה נהיה? יותר גרוע. עשר שנים לא היינו בבית מלון.

גדליה: מה בית מלון? מה רע לך פה? מסודר, נקי, יש אוכל טוב

תקווה: שאני מבשלת

גדליה: הכי טעים שיש

תקווה: גדליה אל תתחיל איתי! נמאס לי לחיות כמו קבצנית. בדיוק פגשתי את השכנים שלנו, חזרו משלושה לילות בחמי קרקזיה, בעלה לקח אותה למתחם VIP, גם אני רוצה להיות VIP פעם אחת, מה לא מגיע לי?

גדליה: בטח מגיע. מה זה VIP?

תקווה: Very Important Person

גדליה: ואת פרסון?

תקווה: אני רוצה פעם אחת להיות אישה חשובה מאוד

גדליה: יש יותר חשובה ממך בבית הזה?

תקווה: הטלוויזיה.

גדליה: נו מה את רוצה היא חדשה

תקווה: טוב אני מבטלת את הכבלים

גדליה: מה?

תקווה: קיצוצים כואבים.

גדליה: יש קיצוצים שלא צוחקים עליהם

תקווה: מהיום שותים רק מים. עוף פעם בשבוע, פתיתים ואורז. זהו.

גדליה: די תקווה

תקווה: אני חולמת על בית מלון VIP

גדליה: בסדר תקווה, את תהיי VIP, תסמכי עליי, קחי (מוציא כסף)

תקווה: מאיפה זה?

גדליה: של הווינר, גם ככה אין לנו מזל.

תקווה: אני מקווה שזה יספיק אחרת תהיה רעב. תתפוס את העכבר הזה!

(תקווה יוצאת. גדליה קם ומחפש את העכבר)

גדליה: פססס... איפה אתה... פססס...

(גדליה מסתובב בחיפושים אחר העכבר, נכנסת תקווה בהתרגשות)

תקווה: גדליה! אתה לא מבין מי פה

גדליה: העכבר?

תקווה: הנשיא!!!

גדליה: די כבר עם השטויות שלך

תקווה: אני אומרת לך, נשיא המדינה פה

גדליה: אז שיכין לי את הכוס קפה, שחור עם אחד סוכר.

(לחדר נכנס גרגורי שומר הראש של הנשיא)

גרגורי: אתה גדליה?

גדליה: כן

גרגורי: עמוד שם!

גדליה: מה זה, מי אתה?

גרגורי: אמרתי לשם!

גדליה: אבל זה הבית שלי... (גרגורי מתקרב אליו) בסדר אני הולך לשם.

גרגורי: אני מתכבד מזמין נשיא מדינה שלי ושלך, הנשיא חציאל!

(לחדר נכנס נשיא המדינה)

חציאל: תודה גרגורי אין צורך ברשמיות

תקווה: מה אמרתי לך

גדליה: כבוד הנשיא, שלום, זאת אומרת, אני מתכוון, שלום לכם...

הנשיא: שלום לך ושלום לכולנו.

גדליה: שלום. במה זכינו לכבוד כבוד הנשיא?

הנשיא: חציאל, אתה יכול לקרוא לי חציאל... כמו שאתם יודעים הממשלה שלנו

מחויבת לדבר אחד - לשלום

גדליה: ברור, אם יש מישהו שיכול להביא את השלום זה רק אתה (מצטט את סלוגן

הבחירות) 'רק חציאל יכול' - נכון תקווה?

תקווה: כן.. כן..

הנשיא: נכון. רק אני יכול. והנה, סיימנו את השיחות עם הברוסרים יימח שמם

והצלחנו!

תקווה: כל הכבוד!

גדליה: יש שלום?

הנשיא: חסר לנו דבר אחד

גדליה: והוא?

הנשיא: אתה

גדליה : אני? לא הבנתי?

הנשיא : לאחר בדיקה מעמיקה של כל שנות המלחמה, גילינו שבמאזן הדמים אנחנו הרגנו לברוסרים אדם אחד יותר ממה שהם הרגו לנו. ולכן התנדבתי לתת להם אזרח אחד משלנו, בשביל השלום - כי אני לא מתחמק מהחלטות גם אם הן קשות.

תקווה : כל הכבוד!

גדליה : למה אתה מספר לי את זה?

הנשיא : מיד ערכנו הגרלה בין כל האזרחים אפילו אני השתתפתי, אפילו גרגורי השתתף...

תקווה : מקסים!

הנשיא : והמנצח בהגרלה הוא...

גדליה : אני?

תקווה : הוא?

הנשיא : יפה גדליה, לך ורק לך ניתנה הזכות להיות גיבור.

תקווה : אתה בטח צוחק, מה זה מצלמה נסתרת?

הנשיא : את רואה כאן מצלמות תקווה? בעלך יהיה גיבור, אנחנו נכריז יום אבל לזכרו - צום גדליה!

תקווה : מה?

הנשיא : או חג עם על האש! עוד לא סגרנו את הפרטים הקטנים. גרגורי!

(גרגורי מוציא מסמך ועט ונותן לגדליה)

גרגורי : תחתום כאן.

תקווה : רגע, רגע, אל תחתום. אנחנו חייבים לחתום?

הנשיא : זכויות אדם הן נר לרגלינו וכמובן יש לך את הזכות לסרב...

תקווה : אז אנחנו מסרבים לחתום

הנשיא : למה?

תקווה : כי... כי... כי אנחנו רוצים שגדליה ימשיך לחיות...

הנשיא: לחיות? אלה חיים אלה... תגיד לי גדליה, אתה זכית במשהו בחיידך?

גדליה: לא...

הנשיא: הצלחת במשהו? קריירה, לימודים, ספורט...

גדליה: לא ממש

הנשיא: יש לך איזה שהם הישגים שאתה גאה בהם?

גדליה: בטח! לכל אחד יש...

תקווה: אני!

גדליה: היא

הנשיא: וחוף מ-היא?

גדליה: הבת שלי

הנשיא: איזה הישג אישי גדליה

גדליה: אהה... לא עולה לי כרגע אבל...

הנשיא: יפה הכול כתוב מלמעלה, זה לא אני שהגרלתי אותך, זה הגורל, זה אלוהים.

גדליה: אלוהים בחר בי?

הנשיא: סוף סוף יש לך הזדמנות, פעם אחת בחיים העלובים שלך להיות גאה במשהו, לסיים את מלחמת הדמים הזאת ולהביא את השלום לאומה כולה. אתה האדם הנבחר.

גדליה: תראה כבוד הנשיא, אני מאוד מודה לך שבאת עד אלינו. באמת מודה. אבל אם אפשר אני צריך עוד לחשוב על העניין... אני צריך להתייעץ עם אשתי...

תקווה: נכון

הנשיא: (פונה לתקווה) את תהיי אלמנת השלום, תזכי לכבוד עצום מכל העם! שלא לדבר על כל הטבות המס, ביטוח לאומי ושאר הדברים שתקבלי.

גדליה: אני צריך להיפרד מהבת שלי...

הנשיא: אין בעיה, תחתום וההוצאה להורג, זאת אומרת הטקס יהיה בעוד ארבעה ימים, מספיק זמן בשביל להיפרד...

גדליה: הבת שלי ירדה מהארץ

הנשיא: אשלח לה מטוס פרטי שיביא אותה, אל תדאג...

גדליה: בכל זאת, אני מבקש...

הנשיא: חשבתי שיש לנו כאן אזרח גיבור, לא פחדן.

גדליה: אני לא פחדן, אני פשוט רוצה לחיות

הנשיא: הבנתי, סוציומט. גרגורי -תשאיר כאן את המסמכים. אני נותן לך קצת זמן להחליט את הדבר הנכון. לא היינו רוצים שתלך לנו חס וחלילה באיזה שיטפון או משהו

גרגורי: (נותן לו את המסמכים) תחתום! פה, איפה יש X!

(יוצאים)

גדליה: תקווה מה עושים?

תמונה 2

(אולפן טלוויזיה - תכנית האירוח של מורן אברמוביץ)

קריין: גבירותיי ורבותיי, קבלו את המנחה מספר אחת בקרקזיה - מורן אברמוביץ!

מורן: ערב טוב לכל המהממים והמהממות בבית! ערב טוב גם לכל היפים והיפות שבקהל! ערב טוב לכל קרקזיה! לאור חשיפה בלעדית שלי כולכם כבר יודעים, אזרח אחד הולך להציל את המדינה. אולי זה מישהו מהצופים בבית, אולי זה מישהו או מישהי שיושבים כאן בקהל, או אולי זאת אני? איזה התרגשות שיא!

(מורן פונה לקהל)

מורן: ובכן קהל נכבד מה אתם אומרים?

(קטע אלתור עם הקהל, מורן פונה לאנשים מהקהל ושואלת שאלות כגון: האם את/ה היית מקריב את חייך למען השלום? במה תרמת למדינה? האם לדעתך ראוי שאדם אחד ימות בשביל כולם? וכו'...)

ובכן אנחנו ברגעים היסטוריים ונחכה עם כל העם לתשובה של האזרח היחיד שיכול להביא לכולנו את השלום!

תחזרו אלינו - אחרי ה-פר-סו-מות!

קריין: מורן, תקפיצי את הישבן המתקתק שלך לחדר איפור דחוף, ממש דחוף

מורן: (עושה מבט של סלידה ולוקחת נשימה להירגע) באה...

תמונה 3

(חדר איפור באולפן הטלוויזיה. בכניסה עומד גרגורי, בפנים יושב הנשיא. מורן מגיעה)

גרגורי: (עוצר אותה) רק רגע

מורן: מה קורה פה? מי אתה ומה אתה עושה בחדר שלי?

גרגורי: להסתובב, ידיים על הקיר

מורן: עשיתי משהו רע?

גרגורי: (גרגורי מעביר עליה חיפוש גופני) נקי, יכולה נכנסת.

מורן: תודה רבה באמת חצוף (נכנסת ומופתעת לראות את הנשיא בחדר) במה זכיתי שכבוד הנשיא אצלי באולפן בצהרי היום?

הנשיא: מורן אברמוביץ'... בטלוויזיה את יותר יפה.

מורן: ואתה במציאות נראה יותר זקן

הנשיא: בואי נגיע ישר לעניין

מורן: אמרתי שגורם בכיר הטריד אותי מינית, לא אמרתי מי. את החלק שלי בהסכם קיימתי.

הנשיא: גם אנחנו, התוכנית שלך עדיין באוויר.

מורן: אז למה באת לאולפן שלי?

הנשיא: בעניין ההגרלה. שאלת את עצמך איך קרה שדווקא התוכנית בידור שלך קיבלה את המידע החדשותי הכי מסעיר שקרה לאחרונה?

מורן: הקהל אוהב אותי. יש לי רייטינג גבוה.

הנשיא: לא כזה גבוה. בבדיקה קפדנית שעשינו עם מיטב הטכנולוגיה של שירות הביטחון הקרקזי התגלה כי האזרח המדובר מעריץ שרוף שלך, הוא צופה בכל התוכניות שלך, מכיר את כל ההיסטוריה שלך וחולם עליך בלילות.

מורן: איזה מתוק.

הנשיא: הדבש מתוק אבל העוקץ מר, הוא לא רוצה לחתום וזה אומר שהמלחמה לא תגמר לעולם. אני רוצה, זאת אומרת העם רוצה שתשכנעי סופית את האזרח להסכים.

מורן: אז אתה אומר שאתה זקוק לי?

הנשיא: אני והעם.

מורן: מה בדיוק אני צריכה לעשות?

הנשיא: גרגורי יצטרף אליך בתפקיד סמוי של צלם חדשות, גרגורי תגיד שלום לגברת.

גרגורי: שלום לגברת.

הנשיא: אתם תגיעו לביתו של האזרח ושם תפעילי את כל קסמיידך כדי לשכנע אותו. וכשאני אומר כל קסמיידך, אני מתכוון לכל קסמיידך.

מורן: כדי להצליח אני צריכה משהו כדי לשכנע אותו

הנשיא: יש לך יד חופשית

מורן: ומה יוצא לי מזה?

הנשיא: סליחה?

מורן: שאלתי מה...

הנשיא: שמעתי מה אמרת. יוצא לך מזה שלא יהיו יותר מלחמות והרוגים.

מורן: כן, אבל מה יוצא לי מזה?

הנשיא: מה את רוצה?

מורן: להגיש את החדשות במהדורה המרכזית.

הנשיא: פעמיים בשבוע

מורן: רגע, אתה לא יכול למנות אותי, זה לא חוקי.

הנשיא: אני גם שר התקשורת

מורן: אז אני רוצה להיות מגישה קבועה כל ערב, כל השבוע.

הנשיא: תצליחי לשכנע אותו ותקבלי

מורן: ואני רוצה גם דירה.

הנשיא: אל תגזימי. את זה גם הנשיא לא יכול לארגן לך. לחצנו יד?

מורן: לחצנו.

(לוחצים ידיים)

הנשיא: יד ענוגה יש לך

תמונה 4

כתב: זהותנו של האזרח הנבחר עוד לא פורסמה, לפי מקורות יודעי דבר נמסר לאוזני המערכת כי האזרח עדיין לא אישר סופית הסכמתו. נשיא הברוסרים נאם בוועידת החירות הברוסרית והכריז כי אם הקרקזים לא יעמדו בהסכם המלחמה תתחדש במלוא עוצמתה! סוללת טילים נפרסה לצד הגבול.

(אור עולה על גדליה כשהוא מתקן בעיית אינסטלציה בביתו של אדם זקן)

זקן: בושה. בדור שלי אנשים היו קופצים אלי חרב. זה הבעיה היום, כולם חושבים רק על עצמם! סיימת שם?

גדליה: יש נזילה פה

זקן: כל המדינה הזאת נוזלת לנו מהידיים בגלל פושטקים כמו האזרח הזה, מזל שיש לנו את חציאל שמחזיק את המדינה. מה אתה חושב על כל זה?

(מעבר אל בית אחר)

גבר: אני חושב שזה מוגזם, הם שם למעלה שכחו שהם אלה שצריכים לשרת אתנו, לא אנחנו אותם. למה שלא אחד מהם יתנדב? אם הייתי עולה בהגרלה יתהפך העולם לא הייתי עושה את זה! מה אתה היית עושה?

(מעבר אל בית אחר)

אישה: מה אכפת לי בכלל, שימות, שיחיה, כל אחד שיעשה מה שטוב לו. קח (נותנת לו כסף)

גדליה: את צריכה קבלה?

אישה: לא, אין צורך

מעבר אל ביתם של גדליה ותקווה. גדליה עומד מול תקווה עם מזומן בידו.

תקווה: אתה לא מבין מה עברתי היום

גדליה: תראי, כסף שחור, בלי קבלה, אני גנב רשמי.

תקווה: אנחנו באמת צריכים את זה. נכנסת לסופר, האשראי חסום, יוצאת החוצה, גוררים לי את הרכב מהחניון, הולכת הביתה ברגל, עוצרת אותי פקחית ונותנת לי דו"ח על הליכה מהירה בשטח בנוי.

גדליה: תקווה, למה את הולכת מהר בשטח בנוי?

תקווה: אתה מאשים אותי?

גדליה: אין לנו כסף לקנסות

תקווה: תראה כמה חשבונות מחכים לנו. חשמל, ארנונה, מים, גז, והכל כפול!

גדליה: איך את יודעת שזה כפול?

תקווה: כי אני זאת שעוקבת אחרי החשבונות.

גדליה: אמרתי לך שצריך לסגור את הדוד בזמן. אמרתי או לא אמרתי.

תקווה: גדליה...די עם התמימות.

גדליה: אז מה? מה קרה תקווה? את חושבת שמישהו עושה לנו דווקא?

תקווה: אלא מה?!

גדליה: מי? הנשיא?

תקווה: גאון של תקווה. אבל לא אתן לזה לקרות. בטח נתן הוראה לשרות החשאי... אנחנו לא מוותרים בקלות, אנחנו מתבצרים פה ולא יוצאים מהבית עד שהעניין נגמר.

גדליה: את באמת חושבת שהנשיא יעשה דבר כזה?

תקווה: זאת רק ההתחלה.

גדליה: אם זה נכון אז הם יכולים לעשות לנו הרבה דברים... אולי עדיף ש...

תקווה: עדיף שמה? שתמות? לא יקרה! אף אחד לא יהרוג לי את גדליה שלי.

(לפתע צלצול פעמון הבית)

גדליה: מי זה?

תקווה: ששש... אנחנו לא בבית!

(במפתן הדלת עומדים מורן וגרגורי שמחופש לצלם)

מורן: אתה בטוח שהוא בבית?

גרגורי: בטוח

(מורן מצלצלת שוב)

גדליה: בטוח שמעו אתנו

תקווה: אל תזוז

מורן: אין פה אף אחד.

גרגורי: חכי שנייה. (צועק) אם אתה לא פותח דלת אני שובר דלת ופותח לך את האף.

(ממשיכים להמתין)

מורן: אני מזכירה לך שאתה בתפקיד סמוי...

גרגורי: בסדר, בסדר...

(גדליה פותח את הדלת ומופתע לראות מול עיניו את הכוכבת אותה הוא מעריץ כל

כך)

גדליה: (מגמגם) מו-מו-מורן אב-אבר...

מורן: אברמוביץ'!

תקווה: איך אני יכולה לעזור לך?

מורן: אפשר להיכנס?

גדליה: כן

תקווה: זה לא זמן טוב...

מורן: זה בסדר. (נכנסת וגרגורי אחריה מצלם את ההתרחשות) איזה בית יפה,

רהיטים ישנים כאלה, אותנטי...

תקווה: מה את רוצה?

מורן: לשוחח קלות עם מר כהן, בארבע עיניים

תקווה: גם אני פה

גדליה: תקווה, תני לה לדבר...

מורן: טוב, אז גברת ומר כהן, ציפור קטנה לחשה לי שאתה האזרח שעלה בגורל.

(תקווה וגדליה מסתכלים אחד על השנייה מופתעים)

גדליה: אהה... לצערי כן.

מורן: גיבור לאומי.

גדליה: אני?

מורן: מעכשיו יהיו שירים לכבודך

גדליה: שירים?

מורן: (שרה משפט מתוך שיר הפתיחה של מערכה שנייה) 'מי חשב אפילו בחלום - שאתה תביא את השלום'... אולי אפילו פסל בדמותך בכיכר המדינה

גדליה: פסל שלי?

מורן: בתקופה כזאת העם זקוק לגיבורים כמוך ולמזלך אתה עלית בגורל!

תקווה: תשמעי, גברת אברמוביץ', כל העניין הזה נחת עלינו ברגע

מורן: (מתעלמת מתקווה ופונה לגדליה) גיבור על! סרט מצויר! 'גדליה – הגיבור הקרקזי האחרון'

גדליה: אני לא חושב שאני הגיבור שאת חושבת שאני...

מורן: אתה לא?

גדליה: אני אינסטלטור, לפעמים מטפס על גגות לתקן דוד שמש, הרבה פעמים זה רק עניין של גומי לא במקום, את יודעת, לפני שאני מתחיל לעשות משהו אני בודק אם יש רטיבות, נזילה, כשיש סתימה אני בסך הכול דוחף צינור ארוך.

מורן: לי זה נשמע כמו גבר אמיתי!

תקווה: יש לנו הרבה סידורים, אני מבקשת שתלכו.

מורן: קאט! (מסמנת לגרגורי להפסיק לצלם) את תקבלי פיצויים שיסדרו לך את החיים.

גדליה: פיצויים?

מורן: מיליון דולר. הבטחה של הנשיא.

גרגורי: הוא הבטיח דבר כזה?

מורן: הוא נתן לי יד חופשית

תקווה: את חושבת שאפשר לקנות אותנו בכסף?

מורן: באתי לעזור

תקווה: אני מודה לך, אבל אנחנו לא צריכים את העזרה שלך. גדליה...

גדליה: כן תקווה?

תקווה: אנחנו לא מסכימים.

גדליה: נכון, אנחנו לא מסכימים. (למורן) אני מאוד מודה לך שבאת, תקווה ואני החלטנו לסרב.

מורן: אני מבינה אתכם. "אקשן" (גרגורי מצלם) אתם מפחדים.

גדליה: לא....

תקווה: תודה על ההבנה

גדליה: לא מפחדים

תקווה: עכשיו לצאת

מורן: (למצלמה) גם אני הייתי מפחדת, אבל יותר הייתי מפחדת לסרב, כי במלחמה הבאה, כשיהיו הרוגים כל האשמה תיפול עליכם. וזה כי אתה גדליה, סירבת. סירבת לפקודת הגורל. איך תסתכלו בעיניים לאם שאיבדה את בנה? איך תסתובבו ברחוב כשכולם יודעים שאתם האנשים שהרסו את השלום? מזה הייתי מפחדת.

גדליה: מורן, זה לא שאני לא רוצה שיהיה שלום! רוצה מאוד שלום. מי לא רוצה שלום? (פונה לתקווה) תקווה אולי בכל זאת, מיליון דולר... זה בהחלט יכול לעזור, תוכלי לנסוע למתחם vip בחמי קרקזיה... לכסות את המשכנתא, לממן לשירה את הלימודי משפטים בחו"ל, היא תהיה עורכת-דין, נוכל לקנות לה דירה

תקווה: הבת שלנו לא צריכה מיליון דולר, הבת שלנו צריכה אבא בחיים

מורן: (לתקווה) הבת שלך צריכה אבא שהיא יכולה להיות גאה בו לא אבא פחדן שהרס לכולנו את החלום. (לגדליה) תחשוב על זה, היא תוכל לחזור לגור כאן בארץ שלה, למצוא חתן קרקזי טוב, לחיות ברווחה כלכלית ובמעמד חברתי גבוה כבתו של גיבור אמיתי! או שמרוב בושה היא לעולם לא תחזור לארץ, ותנתק כל קשר עם אביה הפחדן שהרס לכולנו את ההזדמנות לחיים טובים יותר. הבחירה היא בידיים שלך. (פונה לגרגורי) נודיע לעם את הבשורה – גדליה ותקווה כהן רצחו את השלום!

(מורן וגרגורי קמים לצאת)

תקווה: להתראות

גדליה: חכו רגע...

מורן: כן? "אקשן אקשן"

גדליה: אני... אני... אני מסכים. אביא את השלום.

תקווה: אני לא מוכנה לזה גדליה

גדליה: תקווה אהובה שלי זאת החלטה שלי.

תקווה: ממתי אתה מחליט משהו בבית הזה.

גדליה: (למורן) אבל יש לי תנאי אחד, עשרה מיליון דולר.

תקווה: עשרה מיליון?

מורן: זה הרבה מאוד כסף

גדליה: אז אין עסקה

תקווה: כן, אין עסקה.

מורן: זה כסף שיורד ממשלמי המיסים

גדליה: השלום הוא למען משלמי המיסים, עשרה מיליון דולר או שאני לא חותם.

תמונה 5

(משרדו של שר הביטחון בכניסה עומד גרגורי, בפנים נמצא הנשיא. שר הביטחון מגיע)

השר: כבוד הנשיא, מה אתה עושה במשרד שלי?

גרגורי: (עוצר אותו) רק רגע.

השר: אין לי מה להסתיר

גרגורי: להסתובב, ידיים למעלה...

השר: זה באמת הכרחי?

הנשיא: תודה גרגורי. בוא ידידי שר הביטחון, שב בבקשה.

גרגורי: שב.

(שר הביטחון מתיישב באי נוחות)

הנשיא: חם לך? אתה נראה קצת מתוח. גרגורי תביא לו משהו לשתות

גרגורי: מיץ גזר

השר: אין צורך, אני בסדר, עוד כמה רגעים מתחיל הריאיון הטלוויזיוני שלי עם שר הביטחון הברוסרי, אתה צריך משהו ממני?

הנשיא: הברוסרים יחכו. אתה יודע, כשהייתי נער היה לנו משחק שבו היינו יושבים במעגל כל החברים, עושים הגרלה, אחד היה הרוצח ואנחנו היינו צריכים לזהות מי זה, קראו לי השריף, כי תמיד ניצחתי, גם כשהייתי בתפקיד הבלש וגם כשהייתי הרוצח. זה משהו טבעי אצלי, איזה דחף הישרדותי, אינסטינקט מולד, תמיד צעד אחד לפני כולם.

השר: ובגלל זה אתה הנשיא הנבחר שלנו

הנשיא: אני הנשיא הנבחר כי רוב העם בוחר בי, פעם אחר פעם, ואתה יודע למה? כי הם סומכים עליי, כי הם יודעים שהסלוגן "רק חציאל יכול" הוא לא רק משפט יפה אלא אמת. בקיצור, החלק האהוב עליי במשחק היה אחרי שתפסתי את הרוצח, היינו מעמידים אותו עם הפנים לקיר ואחד אחרי השני בועטים לו בישבן. בכל הכוח.

השר: מה אתה רומז?

הנשיא: שמישהו מנסה לרצוח אותי וצריך לקבל בעיטה חזקה לישבן.

(הנשיא מסמן לגרגורי להתקרב לשר)

השר: רגע, רגע, חציאל...

גרגורי: הנשיא חציאל

השר: כבוד הנשיא אתה חושב בלי הגיון.

הנשיא: אז אולי תעזור לי, אתה הממונה על הביטחון, מי מנסה לרצוח אותי?

השר: אף אחד! ערכנו הגרלה והשם שלך עלה.

הנשיא: ממש הפתעה

השר: אני יודע מה אתה עובר עכשיו ובאמת שליבי אתך, מי היה מאמין שדבר כזה יקרה, ממש צחוק הגורל.

הנשיא: הגורל שלי מצחיק אותך?

השר: חלילה, ויש לך הבטחה אישית ממני שכל עוד אני כאן אף אחד לא יפצה פה, כל השרים הסכימו פה אחד לשמור את הסוד ולתת לך עוד יומיים ארכה למצוא אזרח שיסכים למות במקומך.

הנשיא: אני מאוד מודה לחבריי השרים ואני מודה גם לך כבוד שר הביטחון, נראה לי שאתה די מרוצה מהסידור החדש... אני אמות ואתה תהיה הנשיא... ברכותיי **השר:** אתה זה שמינה אותי להיות ממלא מקום.

הנשיא: אולי כדאי שאפטר אותך כבר עכשיו, תודיע גם לשאר "חבריי השרים", מרגע זה כולם מפוטרים.

השר: אתה לא יכול לפטר אותי בכזאת קלות

הנשיא: עם החומרים שיש לי עליך אני יכול לעשות לך מה שאני רוצה.

השר: איזה חומרים?

הנשיא: מקרה הגורל, גרגורי מצא את המכשיר הנייד שאבד לך לפני כמה ימים, לא היינו רוצים שזה ייפול לידיים הלא נכונות.

השר: עשרים שנה אני הולך אחריך ודואג לך. אני מבטיח שכל עוד אני כאן אף אחד מהשרים לא יוציא את האמת לאור.

הנשיא: אני מספיק שנים במקצוע כדי לדעת מתי מחרטטים אותי, אני מריח את הבוגדים עוד לפני שהם יודעים שהם בוגדים

השר: אני מחרטט? אני שלחמתי לצידך במלחמות עקובות מדם, אני מחרטט? נשבע לך בילדים שלך...

הנשיא: שלי...

השר: שלי! אדאג לך ורק לך. תן לי להמשיך לדאוג לך כמו שתמיד דאגתי.

הנשיא: אל תדאג. בחרתי כבר מישהו שעלה בגורל במקומי.

השר: ואני מברך אותך על-כך כבוד הנשיא.

הנשיא: וזה יכול להיות כל אחד, גם אתה!

מערכה שנייה

תמונה ראשונה

שיר:

פזמון: מי חשב אפילו בחלום
שאתה תביא את השלום

בית א':

מי ייתן נפשו
למען העם
מי יקריב רוחו
בשביל כולם
זה גדליה, זה גדליה

מעבר:

מי צוחק על המוות
ללא מורא
מי מקבל באהבה
כל בשורה
כי אם כבר למות
אז שתהיה משמעות

פזמון:

מי חשב אפילו בחלום
שאתה תביא את השלום

בית ב':

נשיר לך שירי הלל
נאהב אותך כמו אל
נספר לדורי דורות
מי נתן לנו לחיות

מעבר:

זה הזמן להיפרד
מכל אהוביך
זה הרגע לומר
תודה על חייך
כי אם כבר למות
אז שתהיה משמעות

פזמון:

מי חשב אפילו בחלום

שאתה תביא את השלום

תמונה שנייה

(הבית של גדליה ותקווה. תקווה לבושה בבגדי אבל שחורים מהודרים. היא עונה לטלפונים בלתי פוסקים בהם מברכים אותה ואת גדליה ומבקשים לראיין אותו. במקביל גדליה מסתובב בסלון הבית ומנסה לתפוס את העכבר)

גדליה: תקווה, אני תופס אותך, לא מקובל עליי שהוא מסתובב פה ולא משלם שכר דירה

תקווה: כן, כן, קבלנו את הזר תודה רבה. אני לא יכולה להתראיין יש בלעדיות למורן אברמוביץ'...

גדליה: אני תופס אותך, שובר לו את המפרקת, מולק לו את הראש

תקווה: כן, זה אירוע מרגש. אני יודעת שהוא גיבור, מה אתה עושה???

גדליה: אני מריח את השתן של העכבר, הוא ממש כאן. ותראי.. קקי של עכבר, קקי של עכבר, הוא יוצא משם

תקווה: זאת הייתה החלטה משותפת, לא קלה אבל נעבור את זה יחד, (לגדליה) נו גדליה (חוזרת לשיחה) כן כן, אני ממש מודה לך, להתראות.

גדליה: הנה הוא!

תקווה: (נבהלת) אהה... איפה איפה?

גדליה: ברח

תקווה: תגיד לי אתה נורמלי?

גדליה: זה גלגל החיים, תקווה מפחדת מהעכבר, העכבר מפחד מהחתול, החתול מפחד מהכלב, הכלב מפחד מגדליה...

תקווה: וגדליה מפחד מתקווה!

גדליה: נכון

תקווה: (עונה לטלפון באנגלית קלוקלת)

Yes Mr. President, thank you very very... Gdalia hero, yes, yes, אתה עושה??

גדליה : (יושב בסלון) אני מחכה לך, ברגע שהוא יוצא טאק! (מסמן עם הרגל)

גרגורי : (נכנס) מר כהן, אנחנו צריכים לצאת

גדליה : תן לי עוד דקה ואני תופס אותך

גרגורי : את מי?

גדליה : העכבר!

גרגורי : עכבר? אצלי בבית אמא שמה נחש בסלון, נחש תופס עכבר, גרגורי תופס נחש,

אחר כך אוכל אותך חי

תקווה : איפה נחש?

גדליה : אני מפחד מנחשים

גרגורי : אתה עוד רגע לא פה. בוא כבר! אמרתי בוא.

תקווה : יש עוד זמן לשידור, לאן אתם הולכים?

גדליה : יש חזרה

תקווה : חזרה למה?

גדליה : לטקס...

גרגורי : שלא יהיו פדיחות.

(רגע)

תקווה : לא הספקתי למה לך את החולצה, חכה רגע יש פשטידה במקרר, אני צריכה

גם להביא לך את ה...

גדליה : תקווה, אני צריך לצאת.

תקווה : מה אעשה בלעדיך...

גדליה : את תהיי בסדר, יהיה לך כסף, תוכלי להגשים את כל החלומות שלך. אני

גיבור. כמו בחלום שלי. תני חיוך.

גרגורי : צריך ללכת

(גדליה נושק לתקווה ויוצא עם גרגורי. תקווה מסתכלת על עצמה במראה)

תקווה: תודה, תודה לכם על הפרס, כבוד גדול להיות יקירת קרקזיה, באמת שעשיתי מה שכל אחד ואחת מכם היו עושים.

(מחלון הבית מתגנב שר הביטחון לבוש בגדי אישה, הוא נופל, תקווה נבהלת)

השר: (בכאב) אחחחח

תקווה: מה זה? מי אתה? כבוד השר?

השר: אני ולא אחר...

תקווה: מה, מה, מה אתה עושה פה? איך נכנסת?

השר: מהחלון.

תקווה: למה לא דרך הדלת?

השר: ענייני ביטחון שדה. קשה מאוד להיפגש אתך בימים אלה. הגרביונים האלה, לא זכרתי שזה כל-כך מגרד...

תקווה: ימים קשים מאוד עוברים עלינו ויש לי המון עבודה, פדיקור, מניקור, שורשים, כל היום באים אלינו אנשים, מצלמים אותי, שואלים שאלות, הערב יש לי ריאיון בשידור חי בתוכנית של...

השר: מורן אברמוביץ'... אני יודע.

תקווה: אפילו כמה סלבריטאים באו להצטלם איתי... מאוד מאוד קשה.

השר: בדיוק בגלל זה באתי. יש לך הזדמנות אחרונה, להציל את גדליה ולהתחרט הערב בשידור חי מול כל העם.

תקווה: להתחרט? זאת לא החלטה שלי, של בעלי.

השר: כן אבל את תומכת בו. תחשבי על הרגע בו הוא יוצא להורג.

תקווה: אני אעצום עיניים

השר: את עדיין תשמעי את הצעקות שלו

תקווה: אשים ידיים על האוזניים

השר: הוא יבוא לך בחלומות

תקווה: אתה רוצה שגדליה יתחרט?

השר: אני רק רוצה שלכל האזרחים בקרקזיה יהיה טוב וזה כולל גם אתכם.

תקווה: הייתה הגרלה, השם של גדליה עלה והנשיא בא לבשר לנו את זה...

השר: הגרלה.... את יודעת איך זה הגרלות... לפעמים יש טעויות...

תקווה: אני לא מבינה... אתה רוצה להגיד לי שיש סיכוי שמישהו אחר עלה בהגרלה במקום גדליה שלי?

השר: זה את אמרת. אני רק יכול להבטיח לך שאם תחזרו בכם, לא תתחרטו.

תקווה: אז מה אני אמורה לעשות עכשיו?

השר: לשכנע את בעלך לחזור בו מהחלטה שלו ושיגיד את זה הערב בשידור חי.

תקווה: שיגיד ששר הביטחון אמר שמישהו אחר עלה בגורל?

השר: לא, לא, לא! אני לא אמרתי את זה.

תקווה: אז מה להגיד?

השר: מה שהלב אומר לך.

תקווה: אז תבוא איתי אתה ותגיד את זה. אתה שר הביטחון, לך יאמינו.

השר: אני לא יכול

תקווה: למה?

השר: ענייני פוליטיקה. יש לך הבטחה אישית ממני שהכול יהיה בסדר. אני אדאג לכם.

תקווה: איך תדאג לנו? אם גדליה יתחרט עכשיו העם לא יסלח לו. המלחמה עם הברוסרים תחזור ומלא אנשים יהרגו, בחדשות מדברים על עשרות אלפים אולי אפילו מאות... אנחנו כבר חתמנו על החוזה, הצהרנו בתקשורת, העבירו לנו חלק מהכסף

השר: אז זה בגלל הכסף?

תקווה: נראה לך שאכפת לי מהעשרה מיליון דולר האלה!

השר: עשרה? חשבתי שזה רק מיליון... יפה מאוד גברת כהן, הצלחתם לסחוט טוב טוב את הלימון.

תקווה: תודה רבה על העזרה שלך כבוד השר אבל אתה צריך ללכת, יש לי בעל שאני אוהבת להיפרד ממנו.

השר: להיפרד ולקבל עשרה מיליון דולר... ממש גיבורה.

תקווה: כן גיבורה. בטח שאני גיבורה. לשרוד את היום-יום כשאני לא יודעת איך נגמור את החודש, לראות את המבטים המושפלים של ההורים שלי שכל שלושה חודשים מבקשים ממני עוד קצת כסף ואין לי איך לעזור להם, לגדל ילדה ולממן לה לימודים בחו"ל כדי שתגשים את מה שאני לא עשיתי, לנקות משרדים, שנה ועוד שנה ועוד שנה ולהמשיך לעבוד למרות הכאבים בגב, בלי תנאים, בלי קביעות ובלי לקבל כסף מביטוח לאומי. כן, אני גיבורה. ואני לוקחת עשרה מיליון דולר ולא מתביישת בזה. יש לי משכנתא לעוד 40 שנה, יש לי ילדה, יש לי חובות ולא זול לחיות במדינה הזאת אז אתה עוד בא לי עם הנאומים האלה. תקווה לא כזאת מטומטמת. אתה רוצה שאנחנו נתחרט מול כל העם כדי שאתה תרוויח מזה משהו... כל החיים שלי אני מנקה את החרא אחרי "אנשים מכובדים כמוך", קפוצי תחת, לבושים בחליפות יקרות וחיוך של מטרידני קטינות. אני מרחמת עליכם, אפסים קטנים שקבלו הרבה מאוד כוח וכסף לידיים וחושבים שכולם זה כלי משחק בידיים שלהם. אני רואה את זה בעיניים שלך, את זה אי אפשר להסתיר מתקווה, האמת היא שבתוך תוכך אתה איבדת את הדרך ואת הערכים ואתה שונא את עצמך ואת כל הדברים הנוראים שעשית בדרך למעלה. אבל לא עוד. אני לא אתן לאנשים כמוך לנהל לי את החיים. אני לא יודעת איזה משחק פוליטי אתה משחק אבל דבר אחד אני כן יודעת, לא משנה מה אעשה גדליה בסוף ימות. זה מה שהחלטתם שם למעלה וזה מה שיהיה, אז לפחות שתקווה כהן תרוויח מזה משהו ולא רק אתם.

תמונה שלישית

(תכנית האירוח של מורן)

מורן: ערב טוב לכל הצופים היקרים שלנו, ערב טוב גם לכל הקהל היקר שאתנו כאן. לפני שנתחיל, שמחה לשתף שהחל ממחר תוכלו לראות אותי, כל ערב, כמגישה הראשית במהדורת החדשות!

(גרגורי מסמן לקהל מחיאות כפיים)

אלו ימים עוברים עלינו כאן בקרקזיה. כל יום יותר מסעיר מקודמו. חברים וחברות, אני נרגשת ונפעמת להזמין לכאן את אחת הנשים החזקות והמדהימות שהכרתי בחיי, מי שזכתה לכינוי "אלמנת השלום" - תנו כבוד גדול, לגברת תקווה כהן.

(תקווה נכנסת, מחיאות כפיים)

תקווה: תודה, תודה לכולם

מורן: אני כל כך מודה לך שהסכמת לבוא

תקווה: כן, כן...

מורן: בקרוב, בעלך יהיה על הכיסא החשמלי. אז ספרי לנו תקווה, מה עובר עליך בימים האלה?

תקווה: האמת ש... עצוב לי. (בוכה) מאוד עצוב לי.

מורן: עצוב לכולנו. חייבת להגיד לך שאני פשוט מעריצה שלך.

תקווה: מה יש להעריך? הודיעו לנו שגדליה עלה בגורל. גדליה לקח החלטה וכמו תמיד אני תומכת בו.

מורן: איזו אישה מדהימה! תנו לה מחיאות כפיים על זה

גבירותיי ורבותיי, אני מתכבדת להזמין לאולפן את גיבור השנה, גיבור האומה, האחד והיחיד – תנו כבוד ענק לאזרח כהן!!!

(לבמה נכנס גדליה לבוש בחליפה, מורן ותקווה נעמדות, גרגורי מסמן לקהל לעמוד על הרגליים ולמחוא כפיים)

מורן: וואו וואו וואו, איך שאתה נראה! עשרה מיליון דולר!

גדליה: תודה, תודה

מורן: אז תגיד לי גדליה, איך זה להיות מפורסם? ממש הפכת לסלבריטי.

גדליה: לכל דבר בחיים מתרגלים.

מורן: איזה איש. גיבור לאומי!

גדליה: אני לא חושב שאני גיבור, אני רק עושה את המוטל עליי.

מורן: זה משפט של גיבור אמיתי.

גדליה: תראי מורן, בחיים יש רגעים בהם בן אדם צריך לקחת החלטות חשובות ובמקרה שלי יצא כך שכל העם מושפע מההחלטה שלי ואני גאה להיות האיש שיביא את השלום. (מחיאות כפיים) תודה, תודה, אין צורך, באמת שאין צורך.

מורן: ובכל זאת, אין איזו חרטה?

תקווה: חרטה?

גדליה: אם הייתי אומר לך שבזכותך לא יהיו יותר אלמנות ויתומים לא היית עושה את זה גם? שום חרטה ושום כלום.

מורן: מדהים. פשוט מדהים. (פונה למצלמות) אני רוצה להזמין אותך לצפות יחד איתנו, באומן הפנטומימה המפורסם, ז'אן ז'אק בוזגלו, בקטע מחווה לגיבורנו החדש, גדליה כהן.

(לבמה נכנס פנטומימאי שמבצע קטע מחווה להוצאתו להורג של גדליה)

איזה מרגש, מחיאות כפיים לז'אן. אהבת גדליה?

גדליה: כן, אני חושב שכן.

מורן: אז אם אהבת את זה, חכה כי זה עוד כלום. גדליה, נניח שהייתה לך הזדמנות לבקשה אחרונה ככה רגע לפני שאתה... מה היית מבקש?

גדליה: לראות את הבת שלי.

מורן: דברתם?

גדליה: היא מאוד כועסת, היא לא רוצה לדבר איתי, כתבתי לה מכתב פרידה

מורן: רוצה לקרוא לנו?

גדליה: לא, לא, זה אישי...

מורן: טוב, אז תחזיק חזק, עכשיו ההפתעה האמיתית שהכנו רק בשבילך!

גדליה: עוד הפתעה...

מורן: כן, כן! רק נצא לפרסומת אחת קצרה ומיד חוזרים. (לקהל) אתם לא רוצים לפספס את זה.

(מוקרן על מסך - גדליה בפרסומת לביטוח חיים - כי אם אלוהים בחר שתעלה בהגרלה, לפחות שהמשפחה תהנה)

מורן: אז... גבירותיי ורבותיי, הטסנו לכאן, במטוסו הפרטי של הנשיא... קבלו במחיאות כפיים סוערות את... שירה כהן!

(שירה נכנסת לאולפן)

שירה: אבא

גדליה: שירה שלי

תקווה: שירה...

(מתחבקים)

מורן: איזה רגע מרגש. בואי תקווה תצטרפי לחיבוק. (תקווה מצטרפת) איזה משפחה קרקזית למופת. (פונה לשירה) שירה תפני למצלמות ותגידי תודה למי שהביא אותך אלינו, נשיאנו האהוב חציאל

שירה: תודה כבוד הנשיא...

מורן: גדליה... שירה... בת של אבא, בת של כולנו, בעוד רגע אבא שלך יהיה זיכרון לאומי, איך זה מרגיש?

שירה: לא יודעת, אני... אבא, אתה שלם עם מה שאתה עושה?

מורן: ברור.

גדליה: כן, אולי, אני חושב שכן. הייתי רוצה לחיות אבל במצב שנוצר... את מבינה...

שירה: לא.

מורן: באמת קשה להבין... אבל אני מבינה אותך. גם אתם בבית מבינים אותה נכון? בואו ניתן מחיאות כפיים מלאות בחום ואהבה לשירה, הבת של כולנו.

שירה: אני לא צריכה מחיאות כפיים... אני צריכה אבא... כל הטיסה עלו לי זיכרונות, רגעים קטנים שאולי לאף אחד הם לא ממש משמעותיים אבל בשבילי זה הכול. אתה זוכר כשהייתי בת חמש טיפסתי על העץ מול הבית, פתאום נבהלתי ופחדתי לרדת ואז הגעת ואמרת לי -

גדליה: לא משנה איפה תהיי ומה תעשי תמיד אשמור עליך.

מורן: ועכשיו הוא ישמור על כולנו

שירה: (פונה לגדליה) אבא, אני מצטערת שלא הייתי פה עד עכשיו, אבל עכשיו אני פה. אני רוצה שתלווה אותי לחופה, שתהיה הסנדק של הבן שלי... מי יגיד לי ללבוש מעיל גם כשחם בחוץ, מי יבוא לתקן לי צינור מתפוצץ בשתיים בלילה, מי תמיד יעמוד לצדי

מורן: אם היית צריכה חיבוק מאבאליה היית נשארת בארץ

תקווה: אבא החליט. תהיי אמיצה בשבילו.

שירה: אבא, אבוש, אל תעשה את זה

מורן : טוב זמן השידור שלנו הולך ומתקצץ, ויש לנו עוד הפתעה אחרונה!

גדליה : מה עכשיו?

מורן : הבאנו לך עוד מתנה אחת, קבלו את כבוד הנשיא חציאל! לעמוד לעמוד...
סאונד... תאורה... (כולם נעמדים, לאולפן נכנס הנשיא חציאל ובידיו מתנה) כבוד
הנשיא חציאל, איזה כבוד!

חציאל : (פונה למורן) ברשותך.. (פונה למצלמות והקהל) ערב טוב לכל עם קרקזיה!
שנים אני עומל קשות על בניית הסכם שיביא לכולנו את השלום. כנגד כל הסיכויים,
הלכתי, יזמתי, נפגשתי, עשיתי וחלמתי. והנה החלום עומד להתגשם, הבאתי
לקרקזיה את השלום. עכשיו גדליה, שכל העם צופה בך בהערצה גדולה, כאיש השלום,
הרשה לי להעניק לך מתנת פרידה במתנה.

(גדליה לוקח את המתנה, פותח אותה ומוציא אקדח)

גדליה : מה זה?

הנשיא : אקדח.

גדליה : אבל אמרתם כיסא חשמלי.

הנשיא : מזכיר לי, אישה אחת הזמינה רוצח שכיר לחסל את בעלה, הוא שואל אותה
באיזה דרך : ירייה, תלייה או כיסא חשמלי. היא שואלת - כיסא חשמלי בכמה וואט?
מה זאת אומרת - בבת אחת. (צוחק).

גרגורי : עכשיו קהל צוחקת. (מסמן לקהל לצחוק) וזה מספיק.

מורן : בסקר שערכנו עם קהל הצופים שאלנו האם היו רוצים לראות אותך מתאבד
בשידור חי ואני שמחה לבשר לך ש... תשעים אחוזים בחרו שכן. אנחנו מזמינים אותך
להתאבד ממש עכשיו בשידור חי מול כל פני האומה.

גדליה : מה? עכשיו?

הנשיא : גדליה תתאבד, גדליה תתאבד, גדליה תתאבד...

(אט אט כל שאר הנוכחים פרט לתקווה ושירה מצטרפים לקריאות הנשיא ומשלהבים
את הקהל להצטרף)

כולם : גדליה תתאבד, גדליה תתאבד...

(גדליה מצמיד את האקדח לראשו, הוא עומד ללחוץ על ההדק ואז לפתע מתפרצת
שירה, מחבקת אותו חזק)

שירה: אבא אני מתחננת אל תעשה את זה.

הנשיא: שמישהו יסלק אותה מכאן

שירה: אבא בבקשה

(גרגורי מתקרב לשירה ודוחף אותה)

גדליה: היי, תוריד את הידיים שלך מהבת שלי

שירה: איי, אתה מכאיב לי.

תקווה: עזוב אותה!

(תקווה מנסה לשחרר את שירה מידיה של גרגורי ואז הוא תופס את שתייהן בכוח)

גדליה: תוריד את הידיים שלך מהבת שלי ומאשתי או שאני יורה! (גדליה מכוון את האקדח אל הנשיא) אמרתי או שאני יורה! (גדליה יורה באוויר) שאף אחד לא יזוז מהמקום. (שירה ותקווה נעמדות מאחורי גדליה שממשיך לכוון את האקדח לכולם) אני מצטער. (הם הולכים לאחור ובורחים הביתה)

מורן: (פונה למצלמה) יצאנו לפרסומות

הנשיא: (הנשיא פונה למורן בשקט בצד) את – עם הרעיונות המטופשים שלך, הוצאה להורג בשידור חי בשביל הרייטינג שלך. כל מה שהיית צריכה זה לדאוג שהוא יסכים. אני אדאג שהתוכנית שלך תלך לפח יחד עם כל הטמטום שלך! כלום לא תקבלי ממני, כלום!

גרגורי: כלום!

(הנשיא וגרגורי יוצאים)

קריין: מורן תעיפי את התחת שלך לכאן עכשיו!

תמונה רביעית

(ביתו של גדליה. גדליה, תקווה ושירה נמצאים בסלון. מחוץ לבית הפגנת אזרחים בעד ונגד בליווי התקשורת. שירה משקיפה מהחלון על המפגינים. כתב שטח נמצא מחוץ לבית ומשדר את המתרחש, מאחוריו המון זועם)

כתב שטח: זעזוע ענק בכל המדינה בעקבות חזרתו של גדליה מהסכמתו להתאבד ולהביא לנו את השלום. ברגעים אלו ממש מתארגנת הפגנת ענק מחוץ לביתו של

גדליה, נשיאנו האהוב קורא לכולם להגיע לכיכר המדינה שם יחכו אוטובוסים לכל המפגינים. גדליה, אם אתה שומע אותי, יש לך עוד זמן לחזור בך ולהציל את כולנו, תעשה את הדבר הנכון.

(מפגינים מתפרצים לדבריו של הכתב)

מפגין א': בואו כולם נכנס לבית שלו, נוציא אותו החוצה ונגמור עם זה! אני לא מוכן שהילדים שלי ימותו בגלל האפס הזה שלא עומד במילה שלו.

מפגין ב': צודק! שיתאבד כבר!

מפגין א': פעם היו כאן ערכים, אנשים היו נלחמים למען החזון, אחד למען הכלל ותראו לאן הגענו! כל אחד חושב רק על התחת של עצמו, הגיע הזמן לתת דוגמא לילדים שלנו ולקחת את העניינים לידיים. בואו נכנס לשם עכשיו!

מפגין ב': במבצע חדל אש שלוש אבדתי יד, עין ושתי אצבעות ברגל השמאלית! הארץ הזאת הוקמה בזכות אנשים שהקריבו את נפשם, כך היה וכך תמיד יהיה. אני הקרבתי את שלי ועכשיו תורו של גדליה!

מפגין ג': ממש לא, זכותו לבחור בחיים! אל תתנו יד לרצח הדמוקרטיה שחציאל מוביל אתנו!

מפגין ב': סתום את הפה שלך!

מפגין ג': אתם תתנו לי לדבר. מה שקורה פה במדינה זה טירוף מוחלט

מפגין ב': לך מפה, יפה נפש!

מפגין ג': ...הברוסרים עושים מאתנו צחוק, כל העסקה הזאת נועדה כדי להשפיל אתנו בזמן שחציאל עושה הכול רק כדי לשמור על הכיסא שלו, אל תתנו יד להרס הדמוקרטיה

מפגין א': לא ניתן יד לאנשים כמוך להרוס לנו את המדינה, מה אתה רוצה שתהיה פה מלחמה?

מפגין ב': הילדים שלי צריכים למות בגלל האפס הזה שלא מוכן לתת קצת מעצמו?

מפגין א': אם אני הייתי עולה בהגרלה הייתי עושה זאת בלי למצמץ

מפגין ג': אז אולי תחליף אותו

מפגין א': סתום את הפה שלך. אם גדליה לא ישנה את ההחלטה שלו אנחנו נחליט בשבילו.

מפגין ב': מי שמתנגד לשלום הוא בוגד

מפגין א': צודק, בוגד!

(שני המפגינים דוחפים את מפגין ג', הוא נופל ומתפתח בין השלושה ריב מכות)

כתב שטח: ובכן תגובות זועמות ברשתות החברתיות, גאולה מהדרום כותבת 'גדליה לך תמצוץ זין של גורילה יא זבל ותיחנק', אושר מהצפון כותב 'שיאנסו את הבת שלך שלושה ברוסרים' אכן מילים קשות. תקרית אלימה מתפתחת פה, הרוחות כאן סוערות, מחזיר את השידור לאולפן.

(מעבר לתוך בית משפחת כהן)

תקווה: בוא גדליה, תאכל משהו

גדליה: (מציץ מהחלון על המתרחש מחוץ לבית) הם יהרגו אותי!

תקווה: אסור לנו להתערב

שירה: אני מתקשרת למשטרה

תקווה: ממש אכפת להם

שירה: בטח שאכפת

תקווה: עד שיגיעו השוטרים, הם כבר יפרצו את הדלת...

שירה: אז נחסום אותה! קדימה, תעזרו לי לדחוף את הספה. למה אתם לא עוזרים?

תקווה: כי אנחנו יושבים לאכול. גדליה בוא, הכנתי לך מרק עוף כמו שאתה אוהב

שירה: ממש הסעודה האחרונה

תקווה: אולי די כבר עם זה

שירה: לא! אני לא אוותר, ואני לא מבינה איך את מוותרת בכזאת קלות. אם לא הייתי באה, אבא כבר היה מת.

גדליה: שירה

שירה: איך השתכנעת כל כך מהר אמא? אני לא מבינה

תקווה: יש הרבה דברים שאת לא מבינה, את חיה לך בעולם שכולו טוב, אני קורעת את עצמי כאן להחזיק לך את הלימודים כדי שיהיו לך חיים טובים וזאת התודה שאני מקבלת?

שירה: מי ביקש ממך בכלל?

גדליה: די שירה, בואי נאכל

שירה: אתם לחצתם עליי

תקווה: כי אנחנו רוצים שיהיה לך טוב מה רע בזה? אני רוצה שתצליחי, שלא תנקי משרדים כמוני.

שירה: והנה הצלחתם! לא סתם שלחתם אותי ללמוד משפטים בחו"ל, אולי זה הגורל של משפחת כהן, אני מכירה את החוק, אנחנו נעתור לבית הדין הבינלאומי לצדק ונוציא את אבא מזה.

תקווה: מי ייתן לך לעתור? אין לך מושג על מה את מדברת, את עוד צעירה ולא מבינה איך הדברים עובדים במדינה הזאת באמת. איך שהודיעו לנו שאבא נבחר, אני כבר ידעתי שזה קרב אבוד, הם מחליטים – אנחנו מבצעים, ככה זה תמיד היה וככה זה תמיד יהיה

שירה: די כבר, די. כל החיים שלי אני שומעת ממך כמה אין לנו כלום, כמה אנחנו מסכנים, אבא לא מביא מספיק כסף, אני לא מקשיבה לך, את מקריבה את הנשמה ולא מקבלת כלום בחזרה. די נמאס לי. נמאס. רוצה לדעת משהו אמא? בגלל זה טסתי מכאן. כי את פחדנית, את באמת רוצה שאבא ימות??

גדליה: שירה אני מבקש תעצרי

שירה: גם אתה אבא! עוד רגע ירית בעצמך, למה אתה לא נלחם? איך ויתרת? זה מה שאתה רוצה שאספר לילדים שלי, הנכדים שלך, סבא היה גיבור כי הוא ויתר!

תקווה: אתה רואה גדליה, אתה רואה מה נהיה מהבת המושלמת שלך, תמיד פינקת אותה יותר מדי והנה זה חזר לנשוך אותך בישבן... כפוית טובה, אבא כאן מקריב את עצמו למענך, כן למענך ולמען הנכדים שלו, וגם אולי קצת למעני. פעם ראשונה שלא אצטרך להרוג את עצמי בשביל לגמור את החודש... פעם ראשונה שלא אחשוב איך אני דואגת לך... שאוכל לטפל בעצמי, לדאוג לעצמי, להיות עשירה, עשרה מיליון דולר זה סכום שאפילו לא העזתי לחלום עליו... גם את זה את רוצה להרוס? עוד רגע הם יכנסו, יהרגו אותך ולא נראה כלום... זה הכול יהיה לחינם ואת תיסעי למדינה אחרת ותשאירי אותי פה לבד.

(נזרק רימון הלם לכיוון הבית)

(נשמע פיצוץ חזק הם קופצים ומסתתרים על הרצפה)

תקווה: (צורחת) אההה מה זה היה?

גדליה: אתן בסדר? אף אחת לא נפגעה?

שירה: זה כנראה רק רימון הלם

תקווה: את מבינה? זאת אזהרה! תכף הם יכנסו לפה ואנחנו נמות סתם.

שירה: אני מתחננת אליכם, אל תוותרו

(לפתע גדליה מבחין במלכודת העכברים ובתוכה העכבר)

גדליה: אני לא מאמין

תקווה: מה גדליה?

גדליה: תפסתי אותו

שירה: את מי?

גדליה: העכבר

שירה: עכבר?

גדליה: תפסתי אותו! (מרים את המלכודת וכולו נרגש, העכבר חי ושלם) הצלחתי

שירה: עזוב את העכבר הזה עכשיו, למי אכפת

גדליה: לי אכפת. תקווה, הבטחתי לך שאתפוס אותו לפני שאמות. (פונה אל העכבר)

תפסתי אותך כמו שהם תפסו אותי ועכשיו תהיה חופשי. (גדליה מאיים להרוג את

העכבר אבל משהו עוצר אותו והוא לא מצליח, הוא מתקרב לחלון ומשחרר את

העכבר לחופשי) שתיכן נשארות כאן ואני יוצא.

(גדליה פונה לעבר הדלת)

שירה: לא אבא, הם יהרגו אותך

גדליה: גם ככה אני כבר מת.

שירה: תקשיב לי אבא, עוד יש סיכוי, אנחנו יכולים לצאת מזה!

גדליה: (צועק) די כבר! הם רוצים אותי מת.

תקווה: אתה בטוח?

גדליה: זאת ההחלטה שלי.

תקווה: הם יתנפלו עליך.

גדליה: אני אצעק שאני מסכים והם יירגעו

תקווה: חכה רגע, אל תצא! תקשיב לי גדליה יש משהו שלא ספרתי לך, שר הביטחון היה פה הוא אמר לי ש...

גדליה: (קוטע אותה) זה כבר לא משנה, הם רוצים לראות אותי מת. ואת צודקת, לך יהיה טוב, לשירה יהיה טוב ולנכדים שלי. (גדליה פותח את הדלת וקורא בקול גדול) אני מסכים למות למען השלום! אני מסכים למות למען השלום! אני מסכים למות למען השלום!!!

(שירה ותקווה מתחבקות ורואות איך הוא נעלם)

שירו של גדליה

פזמון:

אל תרחמו עליי
אני לא אדם חשוב
אל תהללו אותי
אני סתם אחד, עלוב

בית א':

המורה אמרה
'לא ייצא ממך כלום'
ותראו לאן הגעתי,
בן אדם עקום
תמיד שואף אחורה
צועקים אני שותק
ככה חינכו אותי
אל תהיה צודק

פזמון:

אל תרחמו עליי
אני לא אדם חשוב
אל תהללו אותי
אני סתם אחד, עלוב

בית ב':

אחד כמוני
לא מקבל הזדמנויות
לא נלחם על עקרונות
חי בין טעויות
הגורל בחר בי
גם אני שווה
קבלתי הזדמנות

עכשיו תורי למות

פזמון: (כולם מצטרפים)

אל תרחמו עליו
הוא לא אדם חשוב
אל תהללו אותו
הוא סתם אחד, עלוב

בית ג':

כל חיי הם הבל, כל חיי הם שטות
עכשיו תורי למות
כל חיי הם הבל, כל חיי הם שטות
עכשיו תורי למות

פזמון:

אז אל תרחמו עליי...

תמונה חמישית

(משרד שר הביטחון. בחדר יושבים השר ומולו מורן)

מורן: מה זה הגנון הזה, כבוד השר! אתם מורידים לי את התוכנית, מסירים שלטי חוצות שלי, מעיפים אותי מהערוץ. אם רק הייתי יודעת לא הייתי מתנדבת לעזור לכם בכלל.

השר: סיימת את נאום הדמעות שלך?

מורן: אני רוצה תשובות.

השר: ובדיוק בשביל זה הזמנתי אותך.

מורן: מה?

השר: את אוהבת סקופים נכון?

מורן: כן...

השר: אם מישהו אנונימי היה מדליף לך איזה מידע פנימי מתוך ההגרלה, מה היית עושה עם זה?

מורן: תלוי במה מדובר

השר: משהו גדול, גדול מהחיים. כולל הקלטות.

מורן: מה למשל?

השר: למשל, שלא גדליה הוגרל אלא מישהו אחר.

מורן: אתה צוחק עליי

השר: את רואה אותי צוחק?

מורן: במי מדובר?

השר: מישהו בעל הרבה כוח והשפעה.

מורן: עד כמה המידע מהאיש האנונימי הזה אמיתי?

השר: אמיתי לחלוטין.

מורן: והאיש האנונימי לא יכול לספר לי מי עלה בהגרלה?

השר: את זה תגלי מחר, כמו כולם.

מורן: אז אתה בעצם מבקש ממני לפרסם את הידיעה ולגרום לביטול ההוצאה להורג...

השר: ממש לא. להפך, חשוב שהכול יתנהל מחר כרגיל.

מורן: ומה אני צריכה לעשות?

השר: הכול נמצא כאן (מראה למורן מכשיר הקלטה)

מורן: אתה יכול לשמור את זה אצלך. אני כבר לא בעניין למשחקים שלכם. אני חושבת הגיע הזמן לסיים כבר עם הדבר הזה, שימות וזהו.

השר: מה את רוצה?

מורן: את התוכנית שלי בחזרה.

השר: עוד משהו?

מורן: כל מה שהבטיח לי הנשיא! מגישת חדשות ראשית, רכב חדש ו...דירה.

השר: יותר מזה. אם נצליח אדאג למנות אותך לשרת התקשורת.

מורן: אתה לא יכול, בתיק התקשורת מחזיק הנשיא...

השר: לא לעוד הרבה זמן.

מורן: כבוד השר, אני אתך.

(השר מוסר למורן את המכשיר הקלטה)

מערכה שלישית

תמונה ראשונה

(יום ההוצאה להורג, האולם בו תתקיים ההוצאה להורג, במרכז כיסא חשמלי, גרגורי מבצע בדיקות אחרונות לתקינות החשמל. הקהל באולם הוא הקהל שהגיע לאירוע וביניהם יושבים הנשיא חציאל, שר הביטחון, תקווה ושירה. מורן אברמוביץ' נכנסת)

מורן: הכיסא כבר חם, ההתרגשות בשיאה והשלום נראה קרוב מתמיד! אני מודה לכל המכובדים שהגיעו ליום הדין, כבוד אדוני שר הביטחון, גבירותיי המכובדות בנות משפחת כהן והאיש שהביא לנו את השלום – כבוד הנשיא חציאל! בבקשה, הנך מוזמן לשאת דברים!

(הנשיא ניגש לעמדת הנאומים)

הנשיא: ערב טוב, לכל עם קרקזיה. הבטחתי וגם קיימתי. אני גאה להיות מנהיג העם הנפלא הזה. תרשו לי לפנות גם לעם הברוסרי בשפתם (פונה למצלמות) "ארמדיה קרודיה חרטיריה לברוסריה". הבטחתי וגם קיימתי, חג גדליה שמח!

מורן: סיימת?

הנשיא: גמרתי

מורן: תודה כבוד הנשיא. וכעת גבירותיי ורבותיי, אני מתכבדת להזמין את האיש הנבחר, האיש שבמותו יצווה לנו חיים, תנו הרבה כבוד לאזרח גדליה כהן! (גדליה נכנס, גרגורי מסמן לכולם לעמוד על הרגליים, הנשיא ניגש אליו)

הנשיא: גדליה, גדליה, גדליה, עיני כל העם נשואות אליך עכשיו, אתה מוזמן לאחר כבוד לעלות לכיסא החשמלי.

גדליה: ברשותכם, המכתב שכתבתי לשירה...

הנשיא: שירה? אולי עוד נעשה מזה שיר (צוחק) בבקשה, בבקשה....

גדליה: תודה כבוד הנשיא. שירה שלי, הם אומרים שיכתבו עליי שירים, יבנו פסלים בדמותי, מזהב, סרטים מצוירים, יספרו עליי לילדים, יקראו לי גיבור, אבל אני לא צריך את זה, רק דבר אחד קטן, שתדעי שאבא אוהב אותך, שאת תמיד מספר אחת, את ואמא. עכשיו אני עוזב אתכן, למטרה טובה. אני מקווה שיום אחד תביני ותסלחי לי, תשמרי על עצמך ועל אמא. אוהב, אבא.

(גדליה מתיישב על הכיסא, גרגורי פונה להפעיל את המתג החשמלי. רגע דרמטי.
לפתע מתפרצת מורן)

מורן: רגע, עצרו, גבירותיי ורבותיי, חשיפה בלעדית שלי. סאונד.

הנשיא: ...תעזור לי, אתה הממונה על הביטחון, מי מנסה לרצוח אותי?

השר: אף אחד! ערכנו הגרלה והשם שלך עלה...

הנשיא: מה זה צריך להיות? תכבו את זה מיד

הנשיא: ...אולי כדאי שאפטר אותך כבר עכשיו, תודיע גם לשאר "חבריי השרים",
מרגע זה כולם מפוטרים.

הנשיא: מה זה השטויות האלו... זה סתם... הם משקרים לכם...

הנשיא: אל תדאג. בחרתי כבר מישהו שעלה בגורל במקומי.

מורן: דווקא לי זה נשמע ממש הקול שלך... ולכם?

הנשיא: בת כלבה.

שירה: שמעתם... אבא בוא...

הנשיא: מנוולת את משתפת פעולה עם הנאלח הזה.

השר: אתה עלית בהגרלה ומנסה להפיל אזרח תמים.

הנשיא: אתה שיקרת בתוצאות ההגרלה כדי להפיל אותי. אתה מתכנן הפיכה
צבאית, תהיה פה דיקטטורה!

שר: אתה הדיקטטור

הנשיא: בוגדים!

השר: אתה הוא הבוגד! עשרים שנה יושב על כיסא המלכות ומשפיל אותנו

הנשיא: תתעוררו הם תופרים לי עוד תיק מפוברק בניסיון להפיל נשיא מכהן!

השר: אתה רוצה שנזכיר גם את פרשת המקורבים...

הנשיא: הוא הפך את המשרד שלו לבורדל, המזכירות היו יוצאות אצלו בוכות, יש
לי הקלטות, יש לי הוכחות...

השר: האשמות סרק. מדובר כאן בחיי אדם. אתה אדם אכזר שאין כמותו, שרתי אותך במשך שנים עד שגיליתי את האכזריות האמיתית שלך, עוד בימי השירות הצבאי המצאת לעצמך צל"ש. כבוד הנשיא לשעבר חציאל, אני מתבייש בך!

הנשיא: אתה עוד תשלם על זה בראש שלך! גרגורי תפוס אותו!

(גרגורי מבולבל)

שר ביטחון: גרגורי כבר לא עובד אצלך. גרגורי, תעלה אותו לכיסא החשמלי כבר.

הנשיא: תתרחק ממני! גרגורי לא! זה שקר, הכול שקר, זה לא הקול שלי!

גרגורי: אני לא גרגורי! שם שלי גרגורי! נמאס לי שאתה קורא לי גרגורי! שם שלי גרגורי! גרגורי! גרגורי!

הנשיא: רק רגע, זכותי הדמוקרטית לומר כמה מילים לאומה

השר: אתה ויתרת על הזכויות שלך ברגע שהפכת לבוגד.

הנשיא: אני פונה אל הלב שלכם אזרחים יקרים! אני פונה אל הלב שלך גדליה, אחרי כל כך הרבה שנים שהנהגתי את העם הזה והובלתי אותו להצלחות ענק, למרות שיש לי שלוש בנות, כן שלוש, אישה, משפחה, תמיד שמתי את המדינה לפני, ימי הולדת שלא חגגתי להם, חופשות שבוטלו, לילות ללא שינה. בימי מלחמה עמדתי בראש והובלתי את העם לניצחונות גדולים! בזכותי ורק בזכותי קרקזיה עדיין נושמת וכולכם יודעים זאת. אל תתנו לשר הטיפש הזה להוליך אתכם שולל. הברוסרים לא יכבדו את ההסכם בלעדיי, זה יהיה הסוף של קרקזיה, אם אני לא אהיה פה, ההסכם יבוטל ותוכלו לומר שלום לשלום. אז אני פונה אליכם, אזרחים יקרים, נעשה הצבעה דמוקרטית ואתם תחליטו כיאה לקרקזיה!

השר: שטויות, תפעילו את המתג החשמלי!

גרגורי: רגע אחד. קודם כל הצבעה דמוקרטית. אני החלטתי. יש למישהו בעיה?

מורן: אם כך, גבירותיי ורבותיי, קדימה הצבעה! קהל יקר אתם מתבקשים לבחור מי יהיה קורבן השלום. כל אלו שחושבים שהנשיא צריך לעלות לכיסא החשמלי ירימו את ידם עכשיו (גרגורי סופר את הידיים שבאוויר) וכעת, כל המעוניינים בכך שגדליה יעלה לכיסא החשמלי ירימו את ידם עכשיו (גרגורי סופר את הידיים).

*****גרגורי עומד בפני הקהל ומכריז מי עלה בגורל. בכל הצגה הקולות עשויים**

להשתנות ולכן יש שני סופים שונים למחזה***

במידה ונבחר הנשיא:

גרגורי: והאזרח הנבחר הוא... אתה! (מצביע על הנשיא)

השר: העם החליט, קדימה תהרגו אותו

(גרגורי מוביל את הנשיא לכיסא החשמלי)

הנשיא: (מתנגד בכל הכוח) אתם חורצים את גורלכם! זה בדיוק מה שהברוסרים רוצים, שתהיה פה מלחמת אזרחים, שיהיה לכם מנהיג חלש ורפה שכל... אם אני נופל, כולם נופלים איתי. אל תתנו יד להשפלת האומה כולה! תהיה פה מלחמת דמים. אני קורא לכל תומכיי לצאת לרחובות, לעלות לגבעת הקפיטול!

גדליה: די! אני לא רוצה שתהיה פה מלחמה או יותר גרוע מלחמת אזרחים. אני לא רוצה לראות את הנשיא שלנו מת. אני לא רוצה לראות אף אחד מכס מת. אני רק רוצה שיהיה פה טוב.

הנשיא: שמעתם אותו, הוא הסכים מרצונו החופשי, שחררו אותי עכשיו!

גדליה: אני אעשה את זה! נמאס לי! משחקים בגורל שלו, משחקים בגורל שלי, אני החלטתי, אני שלם עם זה

שירה: אבא, מה אתה עושה?

גדליה: את הדבר הנכון.

הנשיא: גיבור אתה! באמת גיבור...

גדליה: תסלחי לי ילדה שלי.

שירה: אבא..

(גדליה מתיישב על הכיסא החשמלי)

גדליה: זהו, יום גדליה שמח לכולם.

(גרגורי מפעיל את המתג החשמלי וגדליה מת)

כולם שרים יחד מעל הכיסא החשמלי

בית א': בואו אזרחים

פתחו את הבור

את המת
צריך לקבור
הגוף והנפש
עכשיו נפרדים
שיהיה בתאבון
לכל התולעים

בית ב': פעם היו פה
רעיונות ותשוקות
עכשיו נשאר
רק בשר וריריות
עשה את שלו
האזרח הטיפש
הבעירו המנגל
נעשה על האש!

פזמון: גדליה, גדליה, גיבור קרקזיה
גדליה, גדליה, גיבור קרקזיה
העם צריך גיבור
כנס עכשיו לבור

בית ג': אבל זהו סיפור
במדינה רחוקה
הוא לא נוגע
בי או בד
סיפור על אזרח
אחד מטריליון
משהו שלפעמים
כתוב בעיתון

בית ד': אבל בבוקר
צריך לקום לעבודה
לחייך
לומר תודה

נגמרה ההצגה
גברת את מרוצה?
זה הזמן לעשות
מ-ה-פ- (מהפכה)
עדיף לשתוק.

פזמון: גדליה, גדליה, גיבור קרקזיה
גדליה, גדליה, גיבור קרקזיה
העם צריך גיבור
כנס עכשיו לבור

סוף המחזה, השחקנים משתחווים בפני הקהל ואז נשמע הקריין: לאחר ספירה
חוזרת מתברר שהייתה טעות בירוקרטית קלה וחסר עוד אדם, הגרלה חדשה יצאה
לדרך, מי יעלה הפעם בגורל?

חושך.

סוף.